

Sygn. akt III Cz 325/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Wiśniewska - Drobny

SO Magdalena Balion - Hajduk

SO Andrzej Dyrda (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko R. S., D. Ś., I. Ś., P. Ś. i J. Ś.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych D. Ś., I. Ś. i J. Ś.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt VII Nc 1416/07

postanawia :

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Magdalena Balion - Hajduk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 listopada 2011r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach odrzucił zażalenie pozwanych D. Ś., I. Ś. i J. Ś. na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności z dnia 16 stycznia 2008r. Uzasadniając rozstrzygnięcie wskazał, iż powodem odrzucenia zażalenia była jego niedopuszczalność, gdyż środkiem odwoławczym od orzeczeń referendarza sądowego jest skarga, a nie zażalenie.

Zażalenie od tego postanowienia wnieśli pozwani D. Ś., I. Ś. i J. Ś. zarzucając nieważność postępowania poprzez pominięcie przez Sąd Rejonowy faktu, że skarżący zostali pozbawienie możliwości obrony swych praw w całym postępowaniu oraz naruszenie art. 374 i 379 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie, w sytuacji gdy z treści złożonego środka zaskarżenia jasno wynikało, iż skarżący zostali w sposób oczywisty pozbawieni możliwości obrony swych praw oraz, ewentualnie, naruszenie art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c., poprzez jego nieuzasadnione pominięcie i niedanie pismu biegu. Na tych podstawach domagali się uchylecia zaskarżonego postanowienia, zniesienie postępowania dotychczas przeprowadzonego i nakazanie Sądowi I instancji powtórzenia czynności procesowych poczynając od właściwego doręczenia nakazu zapłaty oraz zasądzenie od na rzecz skarżących kosztów postępowania w niniejszej sprawie/

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od pozwanych na jej rzecz kwoty 60 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pełnomocnik pozwanej od orzeczenia referendarza sądowego wniósł zażalenie. Tymczasem art. 398²² § 1 k.p.c. jako środek właściwy do zaskarżenia orzeczeń referendarza sądowego wskazuje nie zażalenie, a skargę od tych orzeczeń.

Zgodnie z art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c., mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Cytowany powyżej przepis, stanowiąc wyraz zasady „falsa demonstratio non nocet” w postępowaniu cywilnym, a w konsekwencji łagodząc negatywne konsekwencje procesowe niewłaściwego nazwania pisma procesowego, nie znajduje jednak zastosowania w każdej sytuacji procesowej. Zasada ta nie znajduje zastosowania do tytułu (charakteru prawnego) pisma procesowego wniesionego przez adwokata lub radcę procesowego. W tej sytuacji, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, mamy do czynienia z wniesieniem przez pełnomocnika niewłaściwego środka zaskarżenia, a nie popełnieniem przez niego oczywistej omyłki pisarskiej. Pogląd ten jest szeroko rozpowszechniony w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie z 20 lipca 2012r., II CZ 59/12; postanowienie z 18 marca 2005 r., III CZ 25/05; postanowienie z 12 grudnia 2000 r., V CZ 110/00). W konsekwencji niewłaściwy środek zaskarżenia wniesiony przez adwokata lub radcę prawnego winien być odrzucony jako niedopuszczalny, co Sąd Rejonowy dokonał.

Z przyczyn wskazanych powyżej, nie było podstaw do stwierdzenia nieważności postępowania w tym zakresie, a tym bardziej uznania, że pozwani zostali pozbawienie możliwości obrony swych praw w całym postępowaniu. Zastana przez nich sytuacja procesowa jest konsekwencją odrzucenia wniesionego przez nich zażalenia, które zasadnie zostało zakwalifikowane jako niedopuszczalne.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji po myśli art. 385 k.p.c., a kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Magdalena Balion - Hajduk